

مردم

چاپ دوم

ازگان مرکزی حزب توده ایران

دوره هفتم سال اول، شماره ۶، چهارشنبه ۲۹ فروردین ۱۳۵۸
شماره ۱۵ ریال

مصاحبه مطبوعاتی رفیق نورالدین کیانوری

دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران

در آغاز از جانب حزب توده ایران، از دوستان و آشنایانی که برای شنیدن نظریات ما، حضور بهم رسانده اند تشکر می‌کنم. ابتدا، نفسر خودمان را درباره مسائلی که امروز در جامعه ما مطرح است، توضیح می‌دهم و سپس به سئوال‌های خانم‌ها و آقایان جواب خواهم داد. قبل از هر چیزی، می‌خواستم از طرف حزب در دو مورد بسیار حاد، توضیح دهم:

مورد اول، ابراز تأسف عمیق حزب ماست در مورد جادوهای که برای حضرت‌ای‌الله طالقانی پیش آمده و بی‌حرمتی که به شخص ایشان شده است. حزب توده ایران، این‌الله طالقانی را یکی از برجسته‌ترین چهره‌های انقلاب ایران می‌داند که در جهت مثبت، یعنی در جهت تداوم جنبش انقلابی ایران نقش بسیار مهمی ایفا کرده‌اند و می‌شود و خواهند کرد. ایشان، به همین جهت مورد احترام عمیق حزب ما هستند و ما از این حادثه پیش‌آمده و از این بی‌احترامی که نسبت به ایشان

روا داشته شده است عمیقاً متأسفیم و تنفر خود را از کسانی که مرتکب این عمل شده‌اند ابراز می‌کنیم. همانطور که امروز از طرف یکی از مسئولان کمیته‌های انقلاب هم اظهار شد؛ باید بگوئیم که این حادثه را نمی‌توان به پای تمام کمیته‌های انقلاب گذاشت. این کمیته‌ها، در جهت دموکراتیک کردن مملکت؛ در جهت مبارزه با عوامل رژیم سابق و در جهت ریشه‌کن کردن دشمنان انقلاب ایران، نقش بسیار مهمی ایفا کرده‌اند و اینها می‌کنند. بدین جهت، ما با کوشش کسانی که سعی دارند این حادثه را بهانه قرار دهند و فعالیت مثبت کمیته‌های انقلاب را زیر علامت سؤال بگذارند، به شدت مخالفیم. به عقیده‌ما، عناصر ناپایی در کمیته‌های انقلاب وارد شده‌اند. همانطور که نماینده کمیته‌های انقلاب، امروز اعلام داشت؛ عناصر ساواکی شناسایی شده‌اند. اینها در داخل کمیته‌های انقلاب، علیه فعالیت‌های ملی و انقلابی کمیته‌های انقلاب حادانه‌جوبی می‌کنند. تحریک می‌کنند. ما، مدت‌ها هشدار می‌دادیم که عناصر ساواک، عناصر امپریالیسم امریکایی، عناصر سازمان‌های جاسوسی اسرائیل کوشش خواهند کرد که در صف انقلابیون وارد شوند و از داخل خنجر بزنند. خیلی

بقیه در صفحه ۳

جبهه متحد خلق

انقلاب حادانه‌جوبی را می‌گذارند. دشمنان انقلاب دامنه توطئه‌گری‌های خود را گسترش داده‌اند. هنوز سبند و کشتار گنبد فرو ننشسته خبر از ندادارک در سایر مناطق می‌رسد و دست‌های پلیدی موفق کشور حادثه‌آفرینی کرده و در صف نیروهای

شیار بود!

پیچیده می‌نماید. کلاف سردرگمی از تلافی و نپای سیاسی، اقتصادی، ایدئولوژیک و حتی راجع قدرت و سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی بی‌نی‌نوان سر نخ آن را به دست گرفت و پی‌به‌ریشه پشت سر این ظاهر بغرنج حقیقت ساده و روشنی این که انقلاب ایران ضربت بسیار سنگینی به تمام وارد آورده و امپریالیست‌ها تمام قوا و همه طقه‌گر و خرابکار خود را به کار انداخته‌اند تا وی برگرداند و با لاقفل از پیشرفت انقلاب

بی و متحدین صهیونیست آنها - که نقش کمی از دو راه عمده عمل می‌کنند: تغییر جبهه اصلی

سی بر سر و صدادانی را که در دو ماهه پس از داده از نظر بگنجانیم متوجه می‌شویم که همه رکن مردم ایران از جبهه اصلی نبرد که علیه مشترک دارند. تردیدی نیست که از رژیم وابسته به منافع ملی ارت بسیار سنگین و شومی باقی است. نشانه اجتماعی - سیاسی ده‌ها سال روی هم انباشته مان هر یک از آنان را وسیله تحریک افکار عده‌ای شده اگر دولتی که پس از انقلاب بر سر کار آمده

در واقع در دندانه سبندج همه دیدند که کسانی جبهه تیر اندازی می‌کردند ولی متأسفانه این درس آموخته به مورد توجه قرار نگرفته و گاه این واقعیت آشکار از دیده می‌ماند که کسی در این میان بهر دوسو تیر می‌افکند: مأموران خود را در کمیته‌ها جا می‌دهد و به دست آنان خرابکاری می‌کند و هم جنجال به راه می‌اندازد که کمیته‌ها گناهکارند و از این همه تنها قصدی که دارد شکاف انداختن میان نیروهای انقلاب، تضعیف موقعیت جنبش انقلابی و احتمالاً تعطیل کمیته‌ها به سود شهربانی است.

البته فشرهای اجتماعی معینی هستند که از این وضع خرسندند. هم‌چنان‌که در «گزارش هیئت‌اجراییه حزب توده ایران به شانزدهمین پلنوم کمیته مرکزی» آمده «بورژوازی لیبرال که تاکنون با جنبش همراه بوده می‌کوشد جنبش را در چارچوب منافع محدود طبقاتی خود

بقیه در صفحه ۶

اطلاعیه دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران

حزب توده ایران قانونی است

سختگوی دولت آقای امیرانظام ملی مصاحبه مطبوعاتی اظهار داشته است که بی‌نیابت متأسف است که در زمانی که باید قوانین مربوط به غیرقانونی بودن حزب پایه‌های دموکراسی را در کشور تحکیم کرد توده ایران تا وقتی لغو نشده به‌قوت و با اتحاد نیروهای ضد امپریالیستی کمک خود باقی است.

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران خود می‌کوشد دشواری‌های غیر ضروری در ایران باین وسیله به اطلاع عموم می‌رساند. کار جنبش به وجود آورد.

کمیته مرکزی حزب توده ایران امیدوار است که هیچ‌گونه قانونی اختصاصاً دابر به است دولت موقت آقای مهندس بازرگان غیرقانونی بودن حزب توده ایران موجود توجه کند که اگر قوانین رژیم سابق نیست و حزب توده ایران بیش از ۳۰ سال به اصلاح تا وقتی لغو نشده به‌قوت خود برخلاف قانون «غیرقانونی» تلقی شده باقی می‌نماند. می‌بایست طومار انقلاب ایران است.

۲. قانون خرداد ۱۳۱۵ درباره فعالیت همیشه لغو شده است و دولت موقت اسلامی های اشتراکی نیز که دادگاه‌های نظامی رژیم شاه در برخی موارد علیه حزب توده و نه محترم شمرند قوانین رژیم سابق و ایرات به آن استناد می‌جستند در سال‌های ضلعلی شاه.

عسیر به اصلاح تکمیل شده و شامل تمام کسانی شد که خواستار جمهوری باشند.

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران

بهای کالاها: فشارسبج اقتصاد کشور

در روزهای اخیر گران شدن و افزایش کالاهای مصرفی، از نظر تأثیر عمومی که بر زندگی نواد مردم دارد، توجه عمو را جلب کرده است. آینه‌های حینسی نظریات را و به دنبال آن مطبوعات و رادیو مطالبی گشتند و نوشتند. اما در این میان این موضوع بسیار مهم تا حدود زیادی در پرده مانده که رابطه گران با اقتصاد عمومی کشور چگونه است و با معانی که دولت موقت در عرصه اقتصاد پیش گرفته آینده آن چیست.

چنان‌که می‌دانیم گران علت نیست. معلول است؛ می‌تواند از ارزش پول و معیاری است برای سنجش تورم. بهای کالاها در اقتصاد سرمایه‌داری فشارسبج اقتصادی است و اگر بهای کالاها مصرفی در کشور ما - با وجود بیکاری سه میلیون نفر از ده میلیون نیروی فعال - کاهش عظیم قدرت خرید مردم - با چنین سرعتی بالا می‌رود باید توجه داشت که خطری جدی در کمین اقتصاد ملی است.

در نخستین نگاه آشننگی اقتصادی موجود تا حدودی قابل درک است. رژیم ضد ملی ساقط اقتصاد ورشکسته‌ای به‌ارت گذاشت که ارکان آن ناسالم بود. این اقتصاد که از ریشه بیمار بود سال‌گذشته در معرض شدیدترین فشارها قرار گرفت و فرو ریخت. بازرگانی خارجی که تابع درآمد نفت بود عملاً تعطیل شد و مؤسسات بزرگ اقتصادی که از هر نظر و حتی از نظر مواد اولیه به‌انحسارات امپریالیستی وابستگی داشت از کار افتاد و صاحبان آنها از کشور گریختند و بخش بزرگی از سرمایه خود را به‌همراه بردند و پشت سر خود اقتصاد ویرانی به‌جا گذاشتند که گرانی یکی از عوارض طبیعی آنست.

تا اینجا - و چنان‌که گفتیم در نخستین نگاه - مسئله کاملاً قابل درک

بقیه در صفحه ۷

مشکل بیکاری را با همکاری همه زحمتکشان می‌توان و باید حل کرد

بیکاری به یکی از بزرگترین مشکلات عمومی همه زحمت‌کشان مهن ما، دولت موقت انقلابی و تمام جامعه ما بدل شده است. طبق اطلاع رسمی بیش از ۳۵ میلیون نفر بیکارند و این رقم وحشتناک همچنان رو به افزایش است.

بیکاری، هم از ریشه شومی است که از رژیم سرنگون شده بر جای مانده و هم نتیجه اختلال ناگزیری است که در جریان انقلاب در اقتصاد کشور ایجاد گردیده است. ولی در هر حال آشکار است که بیکاری بسیاری میلیون‌ها نفر از هموطنان زحمت‌کش ما به معنی فقر و گرسنگی است. متأسفانه دولت موقت انقلابی تاکنون هیچ اقدام جدی و فوری برای حل این مشکل نکرده است. و درست به همین جهت، ناراضی بیکاران از این وضع تحمل‌ناپذیر، به صورت اعتراضات، تظاهرات و تحسین‌ها بروز کرده و می‌کند.

مسلم است که بیکاری بیش از ۳۵ میلیون نفر را نمی‌توان بلافاصله از بین برد. ولی این هم مسلم است که گرسنگان را نمی‌توان به‌سر و حوصله دعوت کرد. لذا دولت موظف است که هم با اقدامات فوری و هم باینراه دراز مدت، قاطعانه و بی‌گیرانه به مبارزه با بیکاری برخیزد اقدامات فوری را از جمله می‌توان با پرداخت کمک منظم به بیکاران - تا اشتغال به‌کار - تا آن حد که بتواند زندگی حد اقل آنها را تأمین کند، به‌عمل آورد.

برنامه دراز مدت را می‌توان با به‌کار انداختن فوری مؤسسات تولیدی، ساختمانی و خدمات، با شرکت مؤثر کارگران و سندیکاهای کارگری، با ملی کردن مؤسسات صنعتی و کشاورزی و مالی امپریالیستی

بقیه در صفحه ۶

زمینه‌های عینی اتحاد

در هفته گذشته دوتن از اعضای مؤسس حزب جمهوری اسلامی، آقایان کاظم بجنوردی و دکتر حسن آیت، طی مساجهای با روزنامه کیهان (دوشنبه ۲۵ فروردین‌ماه) مواضع حزب خود را در مورد مسائل مختلف اقتصادی و اجتماعی کشور روشن ساختند. این مواضع در پاره‌ای از اصلی‌ترین خطوط خود با برنامه پیشنهادی حزب ما برای جبهه متحد خلق نزدیکی آشکاری دارد. به نظر ما وجود وجود مشترک زیر می‌تواند زمینه بسیار مساعدی را برای همکاری مشترک میان حزب توده ایران و حزب جمهوری اسلامی در یک جبهه مشترک به‌منظور تنظیم دستاوردهای انقلاب و نوسازی جامعه فراهم آورد.

بقیه در صفحه ۶

اول ماه مه راه‌چه کامل تر تدارک کنیم

اول ماه مه راهرچه کامل تر تدارک کنیم

جبهه متحد خلق...

نگاهدار... حتی پیش از پیروزی انقلاب سروسادهائی حاکی از عدم رضایت این بخش از محتوی مترقی نظریات آیت‌الله خمینی در زمینه نظام اقتصادی جمهوری دموکراتیک اسلامی به گوش می‌رسید این عدم رضایت روزه‌روز شدت پیدا می‌کند... اعلام این عدم رضایت را می‌توان در بسیاری جاها و از جمله در گفتار و رفتار و سیاست مقامات همین دولت عوقت آشکارا دید. البته هیچ‌کس این گونه عدم رضایت‌ها را به‌طور مستقیم مطرح نمی‌کند و دنبال نقطه ضعف و دستاویزی می‌گردد اما کدام دست‌اندرکار سیاست است که خواست‌های واقعی را از دستاویزها تمیز ندهد؟

در این لحظه حساس وظیفه همه نیروهای صادق انقلابی است که علی‌رغم تفرقه‌افتگان همه قوای خود را درجبهه اصلی نبرد گردآورند و برای شکست مقاومت دشمن، انقلاب را درعرصه اجتماعی - اقتصادی به پیش رانند. حزب ما برای رسیدن به این مقصود تشکیل جبهه متحد خلق را پیشنهاد می‌کند. شانزدهمین بلنوم کمیته مرکزی حزب معتقد است:

«اولین و مهم‌ترین وظیفه حزب، کوشش در این راه است که با همکاری همه نیروهای راستین انقلابی خلق و در درجه اول با نیروهای تحت رهبری آیت‌الله خمینی نهال جوان پیروزی به‌دست آمده را... تحت حمایت... و یکوشیم تا این پیروزی بزرگ تاریخی را که بدون تردید دارای برد عظیم جهانی است بازگشت ناپذیر کنیم»

اعلامیه کمیته مرکزی...

و کارگزاران ایرانی آن‌ها و همچنین منعنی کردن طبق نقشه کشور عملی ساخت. و همه این‌ها را نه با مقابله با کارگران و زحمت‌کشان، بلکه با همکاری آنان، بویژه از راه سندیکاهای کارگری، می‌توان و باید تحقق بخشید. تأکید این نکته بویژه از این جهت لازم است که عوامل شناخته و ناشناخته امپریالیسم و رژیم سرنگون شده، با نقاب‌های گوناگون، می‌کوشند از مشکل بیکاری و از ناراحتی بیکاران برای منحرف کردن جنبش انقلابی مردم ایران از مبارزه در راه هدف‌های اصلی خود، برای ایجاد نفاق و تفرقه بین نیروهای خلق، بویژه سن کارگران و سایر اقشار و طبقات ملی و زحمت‌کش، سوء استفاده کنند. از اینجاست که ما به‌دولت موقت انقلابی هندار می‌دهیم که هرگونه تأخیر و تعلل درمبارزه بر ضد بیکاری، در تحقق خواست‌های بحق و عادلانه بیکاران، در کوتاه‌تر برای جلب همکاری کارگران و زحمت‌کشان و اتحادیه‌های منفی آنان به‌منظور حل مسائل کارگری و بویژه حل مشکل حاد بیکاری، عملاً کمکی است به‌این عوامل. ما در همان حال به‌کارگران و زحمت‌کشان بیکار هندار می‌دهیم که به‌هیچ عنوان و به‌هیچ شکلی نگذاردند مبارزه بحق و عادلانه آن‌ها از جاده صلح و صلح و صلح خارج شود و اتحاد بین خود آن‌ها و اتحاد آن‌ها با سایر اقشار و طبقات طبقه سست گردد ما از همه هموطنان، از همه نیروهای ملی، دموکراتیک و مترقی می‌طلبیم که با همبستگی با کارگران و زحمت‌کشان بیکار، با حفظ و تحکیم اتحاد نیروهای خلق، با انتقاد سازنده، سهم خود را در حل مشکل بیکاری ادا کنند.

حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، مانند همیشه تمام‌نیروی خود را در این زمینه به‌کار خواهد برد. کمیته مرکزی حزب توده ایران ۲۳ فروردین ۱۳۵۸

چند خبر کوتاه از روستاهای قهرمانشهر

دهکده کتک‌آور

مالک این ده جمال عامدی است که رسول فرزند حاجی و مصطفی فرزند ابراهیم را اخراج کرده است و خدر و عیسی و سال را بعد از گرفتن ۹۰۰۰۰ تومان نیز اخراج نموده است.

قره بازرگ

در روستای مذکور شخصی بنام عبدالله معروف به‌خرند فرزند محمد مبلغی معادل ۲۵ هزار تومان اعم از گوسفند و پول نقد از اهالی بازرگه و قره بردان گرفت و شخصی را بنام عبدالرحمن فرزند جبرائیل آق‌نقد با شلاق زد که بیپوش شد و او را زندانی نمود.

قره مینگل (صومای)

در روستای مینگل شخصی بنام حیدر فرزند اسماعیل که خود را ارباب می‌داند لته‌ها از رعایای روستای مذکور پول گرفت بلکه از شخصی که سال‌های زیاد به‌او خدمت کرده بود ۸۰۰ تومان باج گرفت و سپس چشم‌هایش را به‌ت و او را پای دار برده و نصف داشت او را اعدام کند این شخص اسبش احمد فرزند حاج نییور است. در روستای کوزهریک (صومای سابق) فرزندان سرتیپ عامدی (عیسی و مصطفی و زبیر) حدود ۳۷ خانواده را از خانه‌هایشان اخراج نموده‌اند.

مصاحبه با رفیق علی خاوری

روابط جدید بین‌المللی را بعد از وقایع اخیر ایران با کشورهای بزرگ و همسایگان ایران چگونه می‌بینید؟

رژیم شاه را در اوت ۱۹۵۳ یک کودتای نظامی که توسط «سیاه» تدارک داده شد سر کار آورد. این رژیم طی ۲۵ سال خادم امپریالیسم آمریکا و در چندساله اخیر زاندارم امپریالیسم آمریکا در منطقه بود و ایران را به چنساله جاسوسی ضدشوروی و پایگاه تجاوز علیه کشورهای منطقه بدل کرده و از نظر اقتصادی به‌امپریالیسم وابسته گرد. طبیعی است که انقلاب ایران الزاماً یک انقلاب ضدامپریالیستی و قبل از همه ضد امپریالیسم آمریکا است و در مناسبات ایران و آمریکا اثر گذاشته و خواهد گذاشت. آمریکا دیگر نمی‌تواند آقای ایران باشد. بین شاه و آمریکا بیش از هزار قرارداد امضا شد که هیچیک از آنها موافق منافع ملی ایران نیست. ما خواستار لغو فوری همه این قراردادها هستیم. مناسبات ایران و شوروی در ۲۵ سال گذشته علی‌رغم تلاش صلح‌جویانه شوروی توأم با نوسان‌هایی بود. رژیم شاه در این روابط دشواری‌های فراوان ایجاد می‌کرده است. پس از پیروزی انقلاب ایران این دشواری‌ها باید از میان برداشته شود و دو کشور همسایه بهترین مناسبات را داشته باشد. چنین مناسباتی به‌سود منافع ملی ایران و صلح منطقه است.

روابط ایران با دیگر همسایگانش یعنی عراق، ترکیه، پاکستان، افغانستان نیز در گذشته براساس نقش زاندارمی که آمریکا به‌عهده رژیم شاه گذاشته بود تعیین می‌شد. پس از انقلاب در این مناسبات تغییرات اساسی داده می‌شود. ایران و پاکستان و ترکیه عضو پیمان سنتو بودند. این پیمان اینک لغو شده و لازم است که مناسبات نوین و دوستانه‌ای با این دو کشور همسایه برقرار شود.

در مورد روابط ایران و افغانستان، محافل ارتجاعی و امپریالیستی کوشش می‌کنند که دشواری‌هایی ایجاد کنند و در ایران پایکامی برای باری‌رسانی به‌عناصر ارتجاعی در افغانستان به‌وجود آورند. این کوشش‌ها با منافع مردم ایران و افغانستان تناقض دارد. انقلاب ایران و افغانستان دارای جهت واحد ضدامپریالیستی است و دو کشور دوستان مشترکی دارند.

ما معتقدیم که ایران می‌تواند با همه همسایگان خود مناسبات دوستانه داشته باشد. میان ما و همسایگان هیچ مسئله مورد اختلافی که مانع دوستی باشد وجود ندارد. ما بدان می‌کنیم که دوستی ایران با همسایگانش می‌تواند راه را برای امنیت جمعی در آسیا باز کند.

کوشش در این جهت بویژه از این نظر لازم است که امپریالیسم آمریکا در خلیج فارس و اقیانوس هند مشغول توطئه درمی‌آید. چنان‌که می‌دانید آمریکا تاو کان پنجمی در این منطقه به‌وجود می‌آورد و پایگاه دیگو تارسیا را گسترش می‌دهد. این اقدامات متغیر با منافع صلح در آسیا است.

در مورد مناسبات ایران با کشور عربی باید گفت که مناسبات مردم ایران با مردم فلسطین نقش تعیین‌کننده دارد. مردم ایران نسبت به‌مردم فلسطین همبستگی عمیقی دارند و از جنبش آزادی‌بخش فلسطین حمایت می‌کنند - میان انقلاب ایران و انقلاب فلسطین پیوندهای استواری موجود است.

مردم ایران به‌صلح در خاورمیانه علاقه‌مندند. ولی صلح برقرار نخواهد شد اگر منافع ملل عرب و قبل از همه خلق فلسطین در نظر گرفته نشود.

نظر شما درباره مسائل نژادی در ایران چیست. بویژه درباره مسئله کرد در ایران و به‌طور عمومی مسئله کردها؟

به‌نظر ما پرسش درست فرمول‌بندی نشده است. آنچه مورد بحث است مسئله نژادی نیست بلکه مسئله خلق‌هاست. کوشش‌هایی می‌شود که موضوع را به‌اختلاف نژادی و با جدت نژادی بکشانند که درست نیست. در ایران خلق‌های گوناگونی زندگی می‌کنند که حزب ما سال‌ها است که برنامه خود را به‌حق تعیین سر نوشت خلق‌های مقیم ایران تدوین و اعلام کرده است ما معتقدیم که باید تمامیت ارضی ایران براساس اتحاد داوطلبانه خلق‌های مقیم ایران تأمین شود. مسئله کردها هم نظیر مسأله سایر خلق‌های ایران است.

پس از انقلاب ایران زمینه مناسبی برای حل مسأله خلق‌ها و تأمین حقوق آن‌ها فراهم شده است. محافل امپریالیستی و عمال آن‌ها می‌کوشند با ایجاد تفرقه و تضعیف انقلاب مانع این کار شوند. حوادث خونینی که در سنجند، کیند (ترکمن‌سجرا) پیش‌آمد به‌دست این محافل به‌وجود آمد. ما با این گونه حادثه‌سازی‌ها مخالفیم و معتقدیم که مسأله خلق‌های ایران ملی می‌شود. به‌هر حال ما هرقرارداد امپریالیستی را معکوم می‌کنیم.

در مورد سرمایه‌داران وابسته به‌امپریالیسم: باید اعلام شود که سرمایه‌داران وابسته «مستضعفین» محاصره دولت در حکومت می‌توان این کارها را کرد و دست سرمایه‌داران وابسته را از اقتصاد مملکت کوتاه نمود.

در مورد مالکیت عمومی در اسلام: «ما در اسلام منحت «امفال» را داریم که جنگل‌ها و مراتع و منابع طبیعی و اموری بایر را ملک دولت می‌داند.» «کار منشا و منبع مالکیت در اسلام است.»

در زمینه اشتغال:

در اسلام دولت موظف است برای همه کار فراهم کند و اگر کسی پیدا شد که به‌عالی نتواند کار کند دولت باید مداخلش را تأمین کند.

جهت گیری ضدسرمایه‌داری:

«در اسلام سرمایه‌داری وجود ندارد.» «ما می‌خواهیم وارد جامعه و عمل اسلام» بنویم در این جامعه هر نوع استثمار و از جمله استثمار انسان از انسان باید از بین برود.» «سرمایه‌های بزرگ باید ملی شود و در اختیار مردم قرار گیرد. اموالی که منشا ناشروع دارند، باید محاصره و در اختیار دولت قرار گیرد.»

سیاست خارجی:

دولت ایران باید یک سیاست مستقل براساس منافع ملت ایران در پیش گیرد... ما خواهان همزیستی مسالمت‌آمیز، همکاری و صلح تمام‌ملت‌ها هستیم. سیاست ما نسبت به ملت‌های مستضعف جهان باید متعهد باشد. حزب جمهوری‌یاسلامی از تمام جنبش‌های رهایی‌بخش که به نفع مردم است و ضد طاغوت و امپریالیست است، حمایت می‌کند. ماهرگونه سیاست استعماری و نفوق‌طلبانه را معکوم می‌کنیم. اظهارنظرهای قاطع و روشن فوق از جانب رهبران حزب جمهوری اسلامی نشان می‌دهد که آنان در دفاع از انقلاب ایران و تعلق آن به زحمت‌کشان - مستضعفین - دارند. هواداری از منافع مردم و نبرد علیه امپریالیسم زمینه عینی همکاری میان حزب توده ایران و حزب جمهوری اسلامی است.

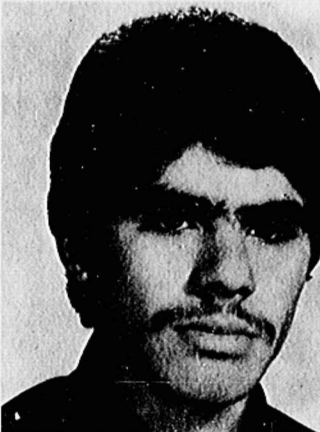
بهای کالاها: فشار سنج

اقتصاد ایران با آن مواجه شده، فشار صاحبان کارخانه‌ها و مؤسسات بزرگ کشور بود که بر اثر آن مؤسسات پلانکتیف مانده و تعطیل شدند و کارگران آن‌ها بیکار ماندند. یک دولت انقلابی می‌توانست این مشکل را به‌سادگی حل کند بهین ترتیب که به‌کارگران این مؤسسات اجازه دهد کار مؤسسه را به‌دست خود گرفت و آن‌را براه اندازند. اگر فدای انقلاب از آن‌ها محصول تصمیمات اقتصادی نادرستی است که از طرف مقامات دولت وقت اتخاذ و اجرا می‌شود. دولت‌موقت باید این‌که اقدامات کشور را نوسازی کند. می‌کوشد مالکیت این مؤسسات را خرد می‌کند تا اقتصاد بسیار وابسته گذشته را با تمام عواقب نوم آن باز سازی کند. کندی برآمدن چرخ‌های اقتصادی - کندی کارسازی برای اشتغال بیکاران و گرانی روزافزون از جمله همین‌عواقب نوم است که از سیاست اقتصادی دولت وقت ناشی می‌شود.

یکی از بزرگ‌ترین دشواری‌ها که متأسفانه از طرف برخی محافل وابسته به‌دولت چنین وانمود می‌شود که گویا عیب کار گذشته فقط در بیکانوری فردی شاه بود و گویا همان سیاست اقتصادی می‌تواند در زیر سایه دولت دموکراتیک نتایج دیگری بدهد. در حالی که چنین چیزی کم‌ترین رابطه‌ای با واقعیت ندارد و هر قدر با قیافه حق‌جانب‌تیر گفته شود همانند تائب‌آور است. نباید‌گمان کرد که شاه انحصارات امپریالیستی را به‌ایران آورد بلکه دقیق‌تر اینست که بگوئیم انحصارات امپریالیستی شاه را به ایران آورد و دیکتاتوری شاه به‌طورعمده دیکتاتوری همین انحصارات بود و اگر امروز شیوه‌های انحصارات امپریالیستی در ایران احیا شود با ایجاد دیکتاتوری آن‌ها فقط یک گام فاصله خواهیم داشت. اخیراً آقای بن‌صدر در یک صحبت تلوویزیونی از خطر «فلج اقتصادی» سخن گفت و آن‌را با گسترش مبارزات کارگری مربوط کرد. تردیدی نیست که سازمان‌های مسئول کارگری باید با دقت مراقب اوضاع اقتصادی باشند و اجازه ندهند که محافل غیر مسئول دشواری‌های زائد برای اقتصاد ملی به‌وجود آورند، ولی باید توجه داشت که اگر خطر «فلج اقتصادی» وجود داشته باشد - که به‌کمال تأسف وجود ندارد - از ناسیبه انحصارات امپریالیستی و عمال آن‌ها است که دولت در آستین اقتصاد ملی می‌رود. بدین دوران منطبق و تجربه‌شده و دوما تجربه دیگر را فراموش نشی. یکی از بزرگ‌ترین حربه‌های امپریالیست‌ها برای زمین زدن جنبش‌های ضد امپریالیستی و دموکراتیک فلج کردن اقتصاد ملی است. در شرایط گرانی را به جای رسانیدن و عدم رضایت مردم را آشفتر تشدید کردند که دولت آسند به‌شدت تضعیف‌شد. دایران زامه منطبق محاصره اقتصادی را آشفتر داده‌اند که بازار هم در منطبق شود. و امروز اگر ما احیای اقتصاد ملی را به‌عهده‌ایک های وابسته به‌انحصارات امپریالیستی بگذاریم، اگر بزرگ‌ترین سرمایه‌داران امید به‌بندیم و یکوشیم که به‌دست آنان چرخ‌های اقتصادی را به‌حرکت آوریم آیا این خطر در کمین نیست که همین‌دست‌ها چرخ‌های اقتصادی مارا فلج کنند؟ آیا در گرانی فراینده کونی‌عالمی ازخطر به‌جنبش نمی‌خورده‌ البته درآمد نفت راه نجاتی است ولی درمان همه دردها نیست. ما معتقدیم که اگر نخواهیم قالب اقتصادی رژیم شاه را بشکنیم و اگر نخواهیم اقتصاد ملی را بر پایه منافع اکثریت قاطع مردم ایران نوسازی کنیم گرانی روزافزون ساده‌ترین دشواری‌ها خواهد بود.

سرگذشت یک

شهادت

از اعصاب رنج سر برداشت، بیش از آن‌که خود را بشناسد، کار و زحمت را در خشن‌ترین چهره اش شناخت، و در مرز جوانی و جوانی، به‌میان یک نبرد انقلابی، و بخاک و خون غلتید... رفا، این کارنامه کوهستانی نیست... در ۱۸ سالگی هم می‌توان سرمشق داد و آموزاند...

رفقای که برای‌ادی احترام و تحلیل از خاطره‌های رفیق کارگر و دانش‌آموز ما «علی» مطهرزاده، برقرار او در بهشت‌زرا گرد آمده بودند، با این عبارات زندگی و مرگ او را تصویر کردند. خون علی در میدان انقلاب مهین ما نشانه حضور و جوش تاریخی است که از اترانی تا امروز و از امروز تا فردایی بی‌تردید، امتداد دارد. «علی» در یک خانواده کارگری متولد شد. پدرش مضمی بود و در جوانی به‌عبارت مبارزات بی‌گهرش در سکر فدائیان فرقه دموکرات آذربایجان نشان لیافت گرفته بود. فقر و تبعیضی علی را محکوم کرد تا سه فصل از سال را درس بخواند و تابستان‌ها کار کند. خطیاتی کرد، آهنگری کرد، حفاری کرد و هر کار شاق دیگری را بر گرد گرفته. بدین‌سان این آمیزه کار و دانش، حقیقت‌زندگی و تلخی‌محروریت قلبیاتی را با کوشش و پوست و استخوان خود احساس کرد با استعدادی خارق‌العاده به‌عصر مبارزه سیاسی گام نهاد و به‌بحری که چراغ جهان‌بینی طبقه کارگر را در دست‌دانش‌نیوست. این‌توده‌ای‌جوان در روز چهارم دیماه ۵۷ در جریان نظرات ضد امپریالیستی در برابر سئارت آمریکا در خیابان جغتو با رگبار گلوله از پای درآمد. خون پاک او در ذرات و فضای انقلاب حل شد.

پیش از دیماه خانواده «علی» در جست و جوی او بود، تا سرانجام در نمایشگاه عکس شهید، تصویر قهرمان جوان را در میان دیگر شهیدای راه آزادی مردم یافتند. «علی» به‌طبقه‌ای که خود را سولوی از پیکر تاوور آن می‌دانست، ایمان داشت. این ایمان پرشور او به‌طبقه کارگر است که گویی در این کلمات سخن می‌گوید: «آنها فدای بهتری می‌یازند، آنها مارا خوشبخت‌تر از امروز می‌کنند...» و او خود حرف‌های از این خوشبختی بود که برچنان ما تأیید و رفت...

مقامات رسمی کمیته‌های انقلاب از رفتار ناشایست کسانی که خود را عضو کمیته می‌تواند کرانند، ابراز عدم اطلاع و تأسف کرده‌اند. از جمله آقای نائینی طی خبر رسمی در مطبوعات، دخالت کمیته‌های انقلاب را در حادثه جاده هراز تکذیب کرد. در این حادثه تنی چند، که خود را مأمور کمیته معرفی می‌کردند اتوموبیل حامل مطبوعات حزب توده ایران و سایر مطبوعات مترقی را توقیف کرده با آزار و توهین نسبت به حاملین، همه مطبوعات را توقیف و اتوموبیل را از کار انداخته بودند. آقای نائینی توضیح داده‌اند که اگر حمله‌کنندگان به‌این اتوموبیل، کارت کمیته هم ارائه داده باشند، کارشان چینی است.

متأسفانه این نوع حوادث تکرار می‌شود و صاحبان کارت‌های جعلی حسن میکائیل کارگر سد سز، که نماینده کارگران آن سد است، به‌جرم دریافت نشریات حزبی از طرف کسانی که خود را کمیته می‌نامند دستگیر شده و کارگران برای آزادی او طوماری امضا کرده‌اند، حتی در پایتخت که قاعدتاً سلطه مقامات مسئول کمیته‌ها بیشتر است، گاه مأمورین کمیته انقلاب جلو توزیع «مردم» را می‌گیرند. در تهران پارس تاکنون چندین بار جلو توزیع «مردم» گرفته شده است. در فلکه دوم تهران‌پارس، جنب قنادی، روزنامه‌فروشی است که «مردم» و سایر روزنامه‌ها را توزیع می‌کند. روز چهارشنبه گذشته از طرف کمیته تمام مطبوعات ایشان را توقیف کردند و «مردم» را بردند. درباره کمیته‌های این منطقه و نقش فردی به‌نام آقای «رحیم‌لور»، که گویا در زمان رژیم سابق با بنیاد فرح روابطی داشته، مطالب زیادی گفته می‌شود، که قاعدتاً مسئولین کمیته‌ها باید به‌این مطالب رسیدگی کنند. آنچه باید به‌ما اکنون گفت این‌است که باید از جانب عالی‌ترین مقامات کمیته‌ها، یکبار برای همیشه و به‌طور قطع، جلو این گونه افراد گرفته شود.

مطبوعات حزب توده ایران مدافع انقلاب ضد امپریالیستی و دموکراتیک ایران و پیشرو نوسازی جامعه ایرانی است. هر ایرانی صدیق درصدا نظر از هر عقیده و مسلک سیاسی که دارد، باید به‌توزیع هرچه آزادانه‌تر آن کمک کند. مطبوعات حزب توده ایران قانونی است و هیچ کس حق جلوگیری از توزیع آنرا ندارد، ولو این‌که کارت کمیته ارائه دهد. صحت این گونه کارت‌ها مورد تردید است.

تحریف عملی

روزنامه بینام امروز اظهارات رفیق کیاپوری را در مساجد مطبوعاتی روز یکشنبه در یک مورد حساس یعنی روز مثبت توده ایران به‌چشم‌پوری اسلامی در فراموشی تحریف کرده و نوشته است: «کیاپوری در مورد شرکت حزب توده در فراموشی گفت: برای ما چیزی از جمهوری اسلامی قابل فهم نیست. فقط می‌دانیم که آزادی و حقوق بشر قید شده و رابطه‌ای اساسی انسان که در اعلامیه جمهوری اسلامی نهفته است.» این جمله بی‌ربط به‌هیچ‌وجه در مساجد رفیق کیاپوری نیامده است. عین گفته‌های ایشان در همین شماره چاپ شده و خوانندگان محترم توجه خواهند کرد که بینام امروز چگونه منظور گوینده را به‌طور کامل تحریف کرده است. ما انتظار داریم که خبرنگار بینام امروز از این شیوه ناپسند دست بردارد.

خاطره

شهیدان ارمنی

جاودان باد!

رفیق شهید، گاموس راجارسان (معروف به راجار)

رفیق شهید، وارطان سلاخچیان

رفیق شهید، جهانگیر باغدیانیان

رفیق شهید آرسن آوانسیان

رفیق شهید، خورن فاراخانیان

مشکل مسکن را می توان حل کرد

مقاومت فهرمانه ساکنان خارج محدود در برابر مهاجمین رژیم شاه - ساواک هنگامی که قصد ویران کردن خانه های خشت و کلبه ها را داشتند یکی از برشورترین حوادث انقلابی ایران طی دو سال گذشته است. هنوز فریاد خشمگین مردم خارج محدود نشین هنگامی که با مت های کرم کرده به جنگ مهاجمین آریامهری رفتند در فضای ایران طنین افکن است. شایسته به جرات بتوان گفت مقاومت مردم در برابر اعمال رژیم گذشته یکی از نخستین مقاومت های روبروی توده مردم در برابر رژیم شاه - ساواک بود.

چند از این که این جرقه انقلابی چند در شکل گیری روحیه مردم برای مقاومت در برابر اعمال غیرانسانی رژیم شاه موزر بوده است این مساله قابل بحث است که مسکن به عنوان یکی از مدهامسکن اجتماعی که سالها مردم ایران و مخصوصا زحمتکشان را رنج می داد و می دهد می بایست دقیقاً مورد توجه دولت قرار گیرد و به نفع توده های مردم حل شود.

توجه حضرت آیت الله خمینی به این مساله بسیار حیاتی که خود یکی از انگیزه های انقلابی مردم بوده است گواهی این واقعیت است که باید به کابوس نوم مسکن هرچه زودتر در ایران پایان داده شود و به نظر ما این مشکل حل نمی شود مگر با درود درازمدت و کوتاه مدت دولت و درهم شکستن بورس بازی زمین که چون سدی در برابر کوشندگان راه خانه دادن به مشکل مسکن قرار دارد.

در جهت حل مشکل مسکن دولت می بایست به بورس بازی زمین خامه دهد و این عمل تنها با خامه دادن به مالکیت های بزرگ بر زمین امکان پذیر است. یعنی همان گفته آیت الله خمینی برای این که نباید پول زمین داده شود.

الته می بایست منظور گرفتن قلمرو زمینی نیست که در اختیار مردمی است که برای خود و خانواده مان خانه ساخته اند بلکه منظور میلیون ها متر زمینی است که در دست منتهی زمین باز حرفه ای و زمین خوار حرفه ای است.

حزب توده ایران معتقد است با اتخاذ چنین سیاسی می توان و باید مشکل مسکن

را به عنوان یکی از خواست های انقلاب حل کرد. به همین دلیل است که در برنامه خود این مساله را مورد توجه قرار داده و به بررسی اعلام داشته است که با احداث و تامین مسکن بهداشتی و راحت و ارزان برای زحمتکشان شهر و ده با کمک دولت و نیز با کمک موسساتی که این زحمتکشان در آن ها به کار مشغولند و همچنین تقابل اجاره بهای مسکن، موسسات و دکان ها و توزیع و اجرای برنامه نوسازی شهرها و روستاهای ایران به منظور تامین رفاه و زندگی مردم حل می شود.

با توجه به دقت نظر آیت الله خمینی در باره این مشکل اجتماعی مردم ایران آنچه در برنامه حزب توده ایران به صراحت عنوان شده است ما فکر می کنیم در زمینه حل این مشکل می توانیم طرح و برنامه عمل ارائه بدیم و از نزدیک در این مورد همکاری کنیم.

به نظر ما بعد از سلب مالکیت از زمین خواران و زمین بازان حرفه ای که شاید در طول انقلاب تعداد زیادشان از ایران گریخته باشند (تقلیر خانواده شاه و وابستگان دور و نزدیک که در سال های گذشته نفی بزرگ در به وجود آمدن مشکل مسکن بورس بازی زمین و خانه داشته اند) برای رفع مشکل مسکن می بایست دو برنامه کوتاه مدت و دراز مدت را دنبال کرد.

برنامه درازمدت در این مورد به وجود آوردن کارخانه های تهیه مسکن، جهت خانه سازی دولتی و تدارک خانه سازی برای کارگران و زحمتکشان در کنار کارخانه ها با مشارکت کارخانه داران در این زمینه است و به عنوان برنامه کوتاه مدت می توان شرایط را برای تقابل اجاره بهای خانه و همچنین استفاده از خانه های خالی را در نظر گرفت.

در این مورد با توجه به جو انقلابی حاکم بر جامعه و با توجه به روحیات مردم می توان راجحی حتی به طور موقت تا زمانی که برنامه های درازمدت دولت به زمان برسد برنامه ای برسد پیدا کرد. ما همچنان تاکید می کنیم که حل اساسی مشکل مسکن از طریق برنامه درازمدت و با حل مالکیت بزرگ بر زمین حل می شود.

با توجه به کمبود حیرت انگیز مسکن که هر سال بیشتر از سال گذشته محسوس می شود، درنگ در این زمینه جایز نیست. این آمار را شاید بیشتر کسانی که با مشکل مسکن دست و پنجه نرم می کنند به یاد داشته باشند که ایران هر سال به ۳۰۰ هزار واحد مسکونی جدید نیاز دارد.

تروتسکیسم همکار امپریالیسم است نه نماینده سوسیالیسم

کردن چه معنی دارد؟ جز این نیست که بخواهند بدینوسیله از یک سو سوسیالیسم را لکدهار کنند، و از سوی دیگر برای این گروهک ضد کمونیست کسب آبرو کنند؟ جز اینست که می خواهند بدین وسیله از یک سو به تفرقه سردرگمی و گمراهی در بین نیروهای انقلابی دامن زنند و از سوی دیگر از تجلی و قدرت جاذبه سوسیالیسم علمی جلوگیری کنند؛ بهترین دلیل برای صحت مدعا آنست که نماینده تروتسکیست ها، زیر شعارهای چپ نمایانه ضد سرمایه داری، در واقع کوشید که استراتژی و تاکتیک کمونیست ها - و نماینده امیل آن ها حزب توده ایران، تمام نیروهای ضد امپریالیستی و دمکراتیک برای تحکیم دستاوردهای انقلاب ضد امپریالیستی و دمکراتیک مردم ایران و نوسازی جامعه، در همین جهت وارونه جلوه دهد و از این راه به هدف واقعی خود، یعنی ایجاد تفرقه بین این نیروها، بویژه بین کمونیست ها و سایر نیروهای انقلابی نائل آید.

اگر گردانندگان رادیو تلویزیون برخورد بی طرفانه و صادقانه دارند باید به حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران را، که بیانگر امیل و واقعی سوسیالیسم علمی در مین ماست و به همین حصلت در بین تمام زحمتکشان و نیروهای امیل انقلابی در ایران و جهان شناخته شده است، امکان دهند که سیاست خود را از رادیو تلویزیون به مردم ایران توضیح دهد.

این راهم باید گفت که در برابر روش تمییز آمیز رادیو و تلویزیون مردم میبایست که آگاهی و هشیاری خود را در انقلاب بزرگ خویش بیش از هر زمان دیگری نشان داده اند، سره را از ناسره با می شناسند و قضاوت عادلانه خود را می کنند. آن هائی که خود را با فضیلت دیگران می پوشانند و آن هائی که به این درپوش کمک می کنند، در برابر این مردم مسئولند.

هفته گذشته رادیو تلویزیون جمهوری اسلامی ایران نخستین بحث و مناظره آزاد بین آقای ابوالحسن بنی صدر، یکی از صاحب نظران اقتصادی جمهوری اسلامی ایران و آقای بابک زهرانی، عضو هیئت اجرائی حزب کارگری سوسیالیست ایران، را، به عنوان سخنگوی مکتب سوسیالیسم، بخش کرد. این عمل، یعنی ایجاد امکان برای بحث و مناظره آزاد بین صاحبان عقاید گوناگون مسلکی و سیاسی، به خودی خود مثبت است، البته به شرط آن که بدون کورترین ترفیق و تمییز انجام گیرد. ولی متأسفانه گردانندگان رادیو تلویزیون جمهوری اسلامی ایران، با پوشاندن ماهیت واقعی سازمانی که آقای بابک زهرانی نمایندگی آن را برعهده داشته، از همان آغاز این اقدام به خودی خود مثبت را خنثی کرده اند. آن ها با این قلب حقیقت به گمراه کردن مردم دست زده اند. چرا؟

همه واردان به مسائل سیاسی می دانند که حزب کارگری سوسیالیست ایران، یک گروهک تروتسکیستی است که همین چند پیش توسط مدودی در امریکا تشکیل شده و کوچک ترین ریشه ای در بین مردم ایران ندارد، که تروتسکیست به عنوان یک گرایش طرد شده از جنبش جهانی کارگری و کمونیستی، نتوانند نماینده سوسیالیسم نیست، بلکه جز تحریف و جعل و تقلب در سوسیالیسم علمی، جز اخلاص و تفرقه در جنبش جهانی کارگری و کمونیستی، و جنبش های آزادی بخش ملی، جز دشمنی با احزاب کمونیست کارگری و سوسیالیسم واقعاً موجود و همه نیرو های امیل انقلابی، و وظیفه دیگری برای خود نمی شناسد. و این راه هم می دانند که تروتسکیست ها، اگر چه زیر نقاب «سوسیالیسم»، «مارکسیسم» و «کمونیسم» انجام می گیرند، ولی عملاً چیزی جز خدمت به کارزار ضد کمونیستی و ضد انقلابی امپریالیسم نیست. آن وقت چنین گروهکی را «نماینده سوسیالیسم» معرفی

خواهانه با منافع و علاق وامانده های اشرافیت فئودالی، روحانی نمایان مرتجع و عمال غارتگر امپریالیسم در تضاد قرار می گرفت. این نیروها همرا با جریان های افرایمی چپ بویژه خرابکاران، مائوئیست با پشتیبانی امپریالیسم جهانی و ارتجاع منطقه علیه انقلاب افغانستان دست به توطئه، خرابکاری و یسورش مسلحانه زدند. اقدامات تخریبی و ضد انقلابی این نیروها زیر رهبری و پوشش یک باند تروزیست به نام «آخوان المسلمین» صورت می گیرد. این باند عوام فریبانه می کوشد خود را پیرو مکتب اسلام نشان دهند و از عقب ماندگی فرهنگی، اقرار وسیع روستایی سوء استفاده کنند. اما همان طور که روزنامه «کابل تایمز» به درستی خاطر نشان می کند «این دارو دسته، مسلمانان دروغین هستند، آن ها می کوشند چهره خود را در پشت اسلام راستین پنهان کنند... آن ها به ارتجاع محلی خدمت می کنند و برای کارهایی که بر ضد منافع ملی و انقلاب خلقی افغانستان انجام می دهند از کمک های محافل امپریالیستی برخوردارند.

اما حکومت انقلابی افغانستان، هوشیارانه از انقلاب پاسداری می کند، حزب دمکراتیک خلق و دولت جمهوری دمکراتیک افغانستان از پشتیبانی وسیع حزب توده های مردم برخوردار است. حزب و دولت، علی رغم همه توطئه های ارتجاعی و امپریالیستی، در کار ساختن جامعه نوین به کامیابی های بزرگی دست یافته اند. روند استحکام حاکمیت خلق با کامیابی به پیش می رود، اصلاحات ارضی با طبیعت و مرحله به مرحله انجام می شود و از سوی زحمتکشان با شور و شادی مورد استقبال قرار می گیرد. اجرای سیاست خلق، عدم تمهید، کمترین مناسبات برابر حقوق و با سود متقابل با همه کشورها بر احترام و حیثیت جمهوری دمکراتیک افغانستان در محنه جهان، می افزاید.

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

حزب توده ایران، پیمان خود را برای آماده راه همزمان شهید خود تجدید کردند.

درد بر این فرزندان وفادار حزب طبقه کارگر ایران، حزب توده ایران!

در پایان این مراسم، حاضران بر سر مزار شهید ارمنی، پیمان خود را برای آماده راه همزمان شهید خود تجدید کردند.

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از قید بردگی دیرین رها شدند. در فرمان شماره ۷، حق تنگین پرداخت شیربایه لغو گردید و در فرمان شماره ۸ انجام اصلاحات ارضی، به منظور «ناپودی مناسبات فئودالی و ماقبل فئودالی در نظام اقتصاد ملی کشور، با گسترش و تعمیق همبستگی طبقه کارگر و دهقانان برای تحکیم هر چه بیشتر اتحاد مردم افغانستان به سود ساختمان جامعه بدون طبقات منهد و عاری از بهره کنتی انسان از انسان، افزایش فرآورده های کشاورزی به منظور فراهم کردن خوراک گوناگون برای مصرف تمام مردم کشور و تولید مواد خام برای صادرات و گسترش صنایع، پیش بینی شد.

با آن که هنوز بیش از چند ماه از آغاز برنامه اصلاحات ارضی در افغانستان نمی گذرد، این اصلاحات با استقبال گرم و پرشور توده های زحمتکش مواجه شده و بر زندگی مردم اثراتی ژرف و بیندای گذاشته است.

در طول این یک سال دولت انقلابی به رهبری حزب دمکراتیک خلق افغانستان گام های جدی در جهت بالابردن درآمد ملی، افزایش تولیدات کشاورزی، ساختمان نیروگاه ها، راه های فرسای، استخراج معادن و نیز کنترل قیمت فرآورده های غذایی، مبارزه با احتکار و برانگیزی، تخفیف بهای خوار بار برای کارگران و دیگر کارکنان بخش دولتی، نوسازی دادگستری، کمک پزشکی رایگان، از میان برداشتن بیکاری و گسترش شبکه های آموزشی برداشته و از آغاز سال ۱۹۷۹ نخستین برنامه پنج ساله پیشرفت اجتماعی و اقتصادی کشور را به اجرا گذاشته است.

روشن است که همه این اقدامات ترقی

کشاورزان بی زمین و دهقانان فقیر به زمین داران و رباخواران لغو گردید، که در نتیجه ۱۱۵ میلیون دهقان بی زمین و کم زمین که ۸۵ درصد ساکن روستا را تشکیل می دادند از